

יזכר

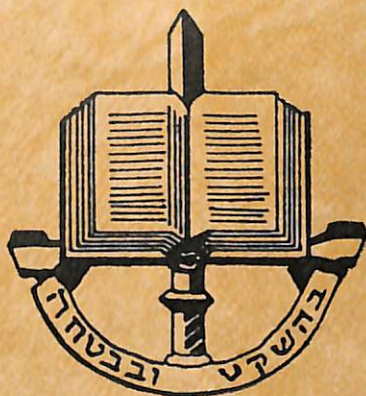
סגל ע.א.ן. ירושלים

יזכר

יזכר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וְנִשְׁתִּי
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמִאֲזַק עַל הַמְּדִינָה - בְּדֶרֶךְ
יֶאֱת חִילִי צִצָּץ הַגֵּנָה לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.
יזכר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וְיִאֲבַל
עַל זֵיו הַעֲלֹמִים וְחִמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקְדוּשַׁת
הַרְצֵן וּמִסִּידוֹת הַנִּפְשָׁה אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכוֹת
הַנְּבִדוֹת.

יְהִי גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצִחִין הַנֶּאֱמָנִים
וְהַתְּמִיזִים חֲתוּמֵי בֶלֶב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

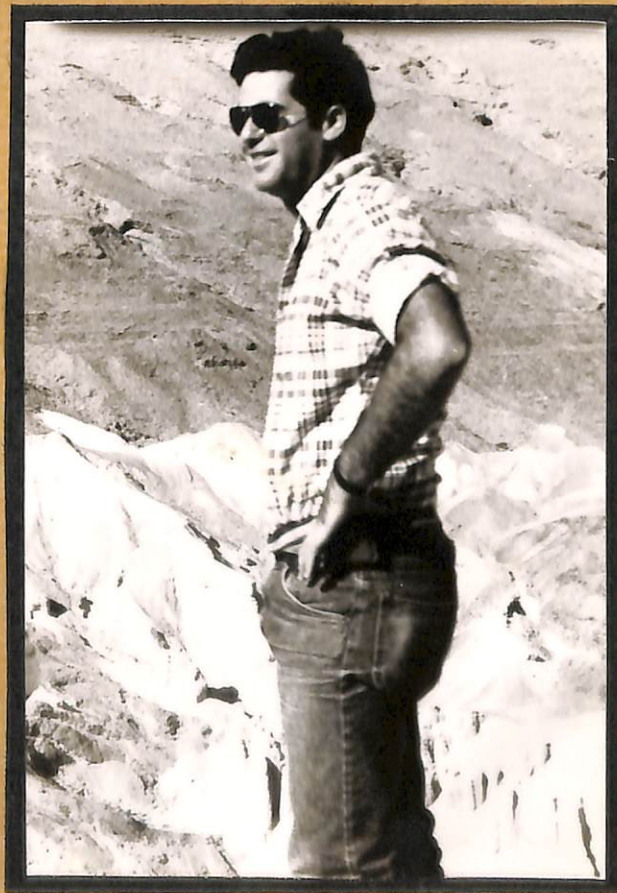
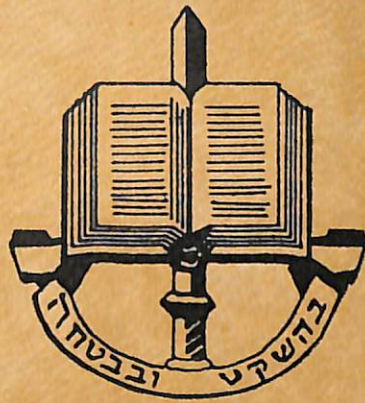
סא"ל בד-און יהושע

בן אורי וחיה

נוכד ב- 31.5.49

בישראל

נפל בסניף בעת מילוי תפקידו (248.77)

ל ש ר ק ה,

רע היה לי

לא יכלה לך אש
מפלדה לא נרתעת,
והדם שניגר רק
חישל את גופך.

אדמה רעדה,
אך איתן על רגליך
הוספת ללחום
באותה אהבה.

לא היה זה חלום
זאת היתה מלחמה,
ומשם עוד הצלחת
הביע הלום,

והנה, זה נקטע,
החלום לא נגרז
רק לנו נשאר,
העזוז והעז.

ע ז י

שוקה בר-און זײל
שלושים לנפילתו

היו מעולם הספדים
שוב ושוב
אותן המילים.
היית רוצה
בשבילך
מילה חדשה
טהורה,
מילה כמו – גבורה
כמו – מופת
כמו – תהילה
אבל
לגמרי חדשה
במיוחד בשבילך.

ירדת אל התהום
אל גהנום
של אש ודם פעם אחר פעם
וחזרת
יותר אדם.
כנפח המחשל
את הברזל
בעודו חם,
היכו אותך
החיים
גם בתוך האש,
ואתה,
רק בשר ודם
יצאת
תהילה לרוח האדם.

שוקה, ארז נפיל שנפל – עוזי

אזובי הקיר
נאלמו דום
עת טומנים בעפר
נפילים

האמנם?
נעלמו כיסופים?
ואין עוד דרך לחזור,

כי הלכת בדמי
ואין תוחלת
והאור, גווע

ואנו נותרנו אילמים
אך נשוב נפגש
כפרחים אדומים.

אך עצים כמו שוקה
אמיצים, שרשיים
לא נופלים –
במותם – נותרים הם זקופים

כך יישאר זכרונו בתוכנו
גבוה, חם-לב ואהוב
ואתם – כה נפלאתם ביננו
נושאים בגאון המכאוב

נותר לבקש בלי מילים
בתפילה חרישית שבלב
שיותר לא תדעו לעולם
האימה, היגון והכאב

לחוץ את ידכם
לא בדמע, בכוח
להרגיש דרככם
ניצחונה של הרוח

לראותכם בכאב
ביגון אין אונים
ועל אף האסון
לא שחוחים – כה גאים

רק אז מתגלית
אמיתות האימרה –
ההולכים ראשוניים
הם נופלים ראשונה

לאחר מלחמת יום הכפורים, העניק הרמטכ"ל לשוקה את עיטור המופת.
להלן תאור המעשה:

"ביום 9 באוקטובר 1973, בעת ההתקפה על מערך האויב המצרי בתעוז
"טלביזיה" נפגע הטנק, שטרן יהושע בר-און, פיקד עליו, מטיל.
מעצמת-הפגיעה הועף סרן יהושע בר-און מהטנק, אך חזר אליו למרות
פציעתו וטיפל בפינוי אנשי-צוותו. לאחר-מכן עלה על טנק אחר
והמשיך לפקד על הלחימה.

ביום 18 באוקטובר 1973, בעת ההתקפה על ה"חווה הסינית", נפגעו
4 מטנקי הפלוגה מטילים. סרן יהושע בר-און ארגן את חילוץ הכוח
ופיקח על הטיפול בנפגעים. כשנודע לו שאחד החיילים נעדר, רץ
ברגל בתוך שדה-המוקשים לעבר הטנקים, כשהוא חשוף לאש האויב,
וניסה לחלץ את החייל אך ללא הצלחה. בדרכו חזרה פינה את אחד
מהטנקים שנפגעו, שהיה עדיין כשיר לנסיעה, ולאחר-מכן רץ פעמיים
נוספות כדי לפגוע פצועים שהיו בתוך שדה-המוקשים.

במעשיו אלה גילה קור-רוח ואומץ לב למופת."

סיום בה"ד 1, יולי 1968

מסדר סיום, מלחמת יוה"כ, אפריל 1974

תל שיפון, 9.8.75

סגן-אלוף יהושע בר-און מגיבורי מלחמת יום כיפור נהרג בתאונת דרכים

בן את חילוף הפצועים וטיפול בהם, כשגילה שאחד מחייליו נעדר, רץ לשדה המוקשים וחילץ אותו תחת אש. בדרסו משם פינה טנק פגוע ופינה פצועים נוספים משדה המוקש שים.

לוייתו תצא היום בשעה 3.30 אחר הצהריים מבית החולים ע"ש שיכא בתל-השומר. הוא יוכא למנוחות בשעה 4.30 אה"צ, כבית הקברות פכא"י זריבה.

סגן יהושע בר-און ז"ל

גע בטיל והוא הועף מטיכו ונפצע. הוא חזר אל הטנק וטיפול באנשי הצוות הפצועים. לאחר מכן עלה על טנק אחר והמשיך לפקד על יחידתו. תשעה ימים לאחר מכן נסעו ארבעה טנקים בפלוגתו באו"ר החווה הסינית. הוא איבד

סגן אלוף יהושע (שוקה) בר-און, בעל עיטור מופת במלחמת יום הכיפורים, נהרג אתמול בתאונת דרכים כשכביש נחלים-אל-עריש, בצפון סיני. כן 28 היה במותו.

תפקידו האחרון של סגן יהושע בר-און היה מפקד גדוד בשריון. אביו הוא תת-אלוף (מיל.) אורי בר-און, גם הוא איש שריון, שהיה ראש מטה פיקוד הצפון במלחמת יום הכיפורים. האב נפצע במלחמה, כתוצאה מנפילת מטוק ב, שתת-לנד". הוא השתחרר לאחר המלחמה והיגו מפעילות "שלומציון".

סגן שוקה בר-און סיבל את עיטור המופת בגלל עוזו ורוחו במלחמת יום הכיפורים. ב"ר באוקטובר 1973 פיקד, בדרגת סרן, על יחידת טנקים באיוור מעוז, "טלוויזיה" ב"דרום. הטנק שממנו פיקד נפ"ר

עמותת "ייד לשריון" בלטרון

מ.א. 2032511

סאל בר און יהושע (שוקה) ז"ל

בן אורי וחיה

נולד ב-נהלל
31.5.1949

קיבל עיטור המופת

נפל ב-24/08/77
י' אלול תשל"ז

בשרותו ב-גד 195
בעת מילוי תפקיד
עזה וסיני

נקבר ב-באר טוביה

שנת-לימודים אחת חזר שוקה לארץ ואז החליט ללמוד בפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה. חבריו של שוקה מילדות זוכרים אותו כ"נער צנוע וביישן, ועם-זאת - עליז ובדרן. בחיים היום-יומיים, בלימודים, בעבודה וגם במעשי-השובבות שלו התבלטה אמונתו בערכים הנעלים; אחווה ורעות, אהבה לחי ולטבע, פשטות ביחסים. אומץ-לב ומסירות למעשים נועזים." שוקה היה חובב-צילום ועשה שימוש רב

בן אורי וחיה. נולד ביום ג' בסיון תש"ט (31.5.1949) בנהלל. למד בבית-הספר היסודי האזורי 'מבואות' שבבאר-טוביה. כשסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי, נסע עם משפחתו לארצות-הברית. עקב שליחותו של אביו, שהיה איש צבא-הקבע בחיל-השריון, התגוררה המשפחה במחנה צבאי, שהיה בית-הספר לשריון של צבא ארצות-הברית. השהייה בארצות-הברית תרמה להתפתחותו של שוקה. לאחר

המשך ...

עמותת "ייד לשריון" בלטרון

מ.א. 2032511

סאל בר און יהושע (שוקה) ז"ל

בן אורי וחיה

אך חזר אליו למרות פציעתו וטיפל בפינוי אנשי צוותו. לאחר-מכן עלה על טנק אחר והמשיך לפקד על הלחימה. ביום 18 באוקטובר 1973, בעת ההתקפה על 'החוח' הסינית נפגעו ארבעה מטנקי הפלוגה מאש טילים. סרן יהושע ארגן את חילוץ הכוח ופיקח על הטיפול בנפגעים. כשנודע לו שאחד החיילים נעדר, רץ בתוך שדה-המוקשים לעבר הטנקים, כשהוא חשוף לאש אויב, וניסה לחלץ את החייל, אך ללא הצלחה. בדרכו חזרה פינה את אחד מהטנקים שנפגעו, שהיה עדיין כשיר לנסיעה, ולאחר-מכן רץ פעמיים נוספות כדי לפנות פצועים שהיו בתוך שדה-המוקשים. במעשיו אלה גילה קור-רוח ואומץ-לב למופת. " על אומץ-לבו בקרב העניק לו הרמטכ"ל את עיטור-המופת. שוקה משירות-המילואים באפריל 1974 ונסע עם אחיו ערן לארצות-הברית ולקנדה. טיולם נמשך כשישה חדשים ועם שובם לארץ המשיך שוקה את לימודיו באוניברסיטה.

במצלמתו. כשסיים את לימודיו בפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה, התגייס שוקה לצה"ל, באוגוסט 1967, והתנדב לחיל-השריון, כפי שעשה אביו בעבר. לאחר הטירונות השתלם בבית-הספר לשריון וכעבור שנה וחצי, והוא אז קצין, שימש כמדריך בקודס מפקדי-טנקים. אחר-כך עבר לסיני. הוא מילא את התפקידים שהוטלו עליו בהצטיינות וכעבור זמן נתמנה כקצין-מבצעים של חטיבת-שריון. הוא סיים את שירותו הצבאי, בשנת 1972, כמפקד-פלוגת-טנקים. עם שחרורו מצה"ל התחיל ללמוד בחוג לגיאולוגיה באוניברסיטה העברית שבירושלים. למד שנה אחת, וכשפרצה יום-הכיפורים התייצב ביחידתו ונטל חלק במלחמה בקרבות הבלימה בסיני. "ביום 9 באוקטובר 1973, בעת ההתקפה על מערך האויב המצרי במעוז 'טלוויזיה', פגע טיל בטנק שסרן יהושע בר-און פקד עליו. מעוצמת הפגיעה הועף יהושע מהטנק,

המשך ...

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 2032511

סאל בר און יהושע (שוקה) ז"ל

בן אורי וחיה

וסמל להקמת דור-לוחמים
בצה"ל ודור אזרחים נאמנים
למדינתם. " במלאות שנה
לנפילתו. הוציאה מערכת
'אורעתון' עלון הכפר של
מושב אורות עלון לזכרו.
ובו זכרונות ידידיו
מילדות, פקודיו ומפקדיו
בצה"ל. וקטעים ממכתביו
וממכתבי קרובי-המשפחה
להורים השכולים.

הוא נקרא מדי-שנה לתקופות
ממושכות של שירות-מילואים
כסמג"ד בחיל-השריון. בשלהי
שנת 1976 השתלם בקורס
מג"דים וחזר לשרת
בצבא-הקבע כמפקד
גדוד-טנקים, בדרגת
סגן-אלוף. ביום י' באלול
תשל"ז (24.8.1977) נפל
שוקה בעת מילוי תפקידו
בסיני. הובא למנוחת-עולמים
בבית-העלמין שבבאר-טוביה.
השאיר אחריו הורים, שני
אחים ואחות. במכתב-תנחומים
למשפחה השכולה כתב מפקד
החטיבה: "בתפקידו האחרון
גילה שוקה ידע וכישרון רב.
הוא נרתם למשימה קשה,
הצליח לשנות את פני הגדוד
בפרק-זמן קצר והביאו
לרמת-ביצוע גבוהה. תמיד
רצה לישם את הנכון והטוב
שלמד והכיר בתפקידו
הקודמים. תכונותיו הנפלאות
ואצילות-נפשו עוררו את
הערכת מפקדיו ופקודיו ואת
אהדתם לו. הוא שילב את
נטיותיו לעבודת האדמה שגדל
עליה, את אהבתו לצה"ל שינק
מאביו ואת אהבתו לספר
וללימודים בהצלחה מרובה.
הוא היה ונשאר דמות לחיקוי

עמותת "יוד לשריון" בלטרון

לאות ולעדויות

כי 2032511 סרן בר און יהושע

גילה אומץ לב
הראוי לשמש מופת.

תאור המעשה

ביום 9 באוקטובר 1973 בעת ההתקפה על מערך האויב המצרי בתעוז "טלביזיה" נפגע הטנק, שסרן יהושע בר און, פיקד עליו מטיל. מעוצמת הפגיעה הועף סרן יהושע בר און מחטנק, אך חזר אליו למרות פציעתו וטיפול בפינוי אנשי צוותו. לאחר מכן עלה על טנק אחר והמשיך לפקד על הלחימה. ביום 18 באוקטובר 1973 בעת ההתקפה על "החווה הסינית", נפגעו 4 מטנקי הפלוגה מטילים. סרן יהושע בר און אירגן את חילוץ הכוח ופיקח על הטיפול בנפגעים. כשנודע לו שאחד החיילים נעדר, רץ ברגל בתוך שדה המוקשים לעבר הטנקים, כשהוא חשוף לאש האויב, וניסה לחלץ את החייל אך ללא הצלחה. בדרכו חזרה פינה את אחד מהטנקים שנפגעו, שהיה עדיין כשיר לנסיעה, ולאחר מכן רץ פעמיים נוספות כדי לפנות פצועים שהיו בתוך שדה המוקשים. במעשיו אלה גילה קור-רוח ואומץ-לב למופת.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

לפי חוק העיטורים בצבא הגנה לישראל תש"ל-1970

רב אלוף מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תשל"ה
מאי 1975

"נתתיך לבית ישראל"

(יחזקאל י"ב ו')

מגיש: שמעון אסור

עבודת הנצחה

**סא"ל יהושע בר און
ז"ל.**

נפל: 24.8.1977

תוכן העניינים

1. על האיש.....1
2. מלחמת יום-הכיפורים, הרקע למלחמה, צליחת התעלה...2
3. קרבות החווה הסינית.....4

י ה ו ש ו ע ב ר - א ו נ

סא"ל בר-און יהושוע (שוקה) בן אורי וחיה. נולד בנהלל ב-31.5.1949, נפל ב-י' באכול תשל"ז 24.8.1977 בתאונת דרכים כאשר שרת כמגד בגדוד 195 (בעזה וסיני), נקבר בבאר-טוביה.

יהושוע למד בבית-הספר האיזורי 'מבואות' בבאר-טוביה, לאחר שנה בארצות-הברית חזר לארץ והחליט ללמוד בפנימיה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי העברי בחיפה. חבריו של יהושוע מילדות זוכרים אותו כנער צנוע ובישו אך גם עליז ובדרו, בחיי היום-יום, בלימודים ובעבודה, ומספרים שגילה אומץ לב ומסירות לעשים נועזים. היה חובב ציכום ועשה שימוש רב בציכומיו.

יהושוע התגייס לצה"ל ב-1967 והתנדב לחיל-השריון כמו אביו. כעבור שנה וחצי שימש כמדריך בקורס מפקדי טנקים. לאחר תקופה בה שירת בסיני נתמנה לקצין המבצעים של חטיבת השריון. סיים את שירותו הצבאי בשנת 1972 כמפקד-פלוגת טנקים. עם פרוץ מלחמת יום-הכיפורים הצטרף ליחידתו ונטל חלק בקרבות הבלימה בסיני אשר בעקבותם הוענק לו עיטור מופת. בשירות המילואים שימש כסמג"ד בשריון. בשנת 1976 עבר קורס מג"דים ושימש כמג"ד טנקים בדרגת סא"ל, וביום י' באכול תשל"ז נהרג יהושוע בעת מיכוי תפקידו בסיני והובא למנוחת עולמים בבית-העלמין שבבאר-טוביה.

מלחמת יום-הכיפורים

הרקע למלחמה

מלחמת יום-הכיפורים, 21 ימי-התופת באוקטובר 1973, ידועה כמלחמה הקשה ביותר לישראל, עבור רבים מאיתנו עדיין זכורה מלחמה זו כטראומה למרות שעברו 21 שנים מאז התחוללו הקרבות המרים ברמת-הגולן ובסיני.

המלחמה החלה ב-6 באוקטובר, שבת, יום-הכיפורים 1973 בשתי חזיתות בו זמנית. ברמת-הגולן ובתעלת סואץ תקפו הסורים והמצרים את מדינת-ישראל, בגולן תקפו 3 דיוויזיות סוריות את רצועת המוצבים בקו הסגור, הם פרצו את מערך ההגנה הדליד והגיעו לעומק השטח בחסות הרעשה ארטילרית כבדה ומטריית הגנה נגד מטוסים. באותו זמן בדיוק החלו 5 דיוויזיות מצריות לצבוח את תעלת סואץ וכתקופי את קו המוצבים החזק שלאורך "קו בר-לב".

משעה 14:00 ב-6 באוקטובר ובמהלך הימים שלאחריו השתולל קרבות קשים בשתי החזיתות והאבידות הלכו והתרבו כאשר החיילים ניסו לעצור בגופם חדירות של כוחות אויב. לאחר שהאויב בחזית המצרית נבלם והתמקם בשני ראשי גשר, עבר צה"ל ב-8 באוקטובר למתקפת-נגד, אך המתקפה נכשלה בשל תכנון לקוי וחוסר מידע מודיעיני.

ב-14 באוקטובר תקף הצבא המצרי לכיוון מזרח כאשר מגמתו להגיע למעברי ההרים בגידי ובמתלה. בקרב שריון בשריון הושמד מרבית הכוח המצרי התוקף ובזאת השיג צה"ל את הדרוש לו לצליחת התעלה לכיוון מערב וכהשגת הכרעה על הצבא המצרי בחזית. בליל ה-15-16 באוקטובר, לאחר קרבות התופת ב"חווה הסינית" הגיע צה"ל לשלב צליחת התעלה.

צליחת התעלה

שנים רבות תכנן צה"ל צליחה רבתי ועסק בהכנת אמצעים לצליחה וגישור. ב-15 באוקטובר החל מבצע הצליחה המורכב, בליכ ה-16-15 באוקטובר צלחו סירות הצנחנים את התעלה, אך השריון נתקל בהתנגדות גוברת באיזור החווה הסינית. ב-17 באוקטובר הוכרעה מערכת הצליחה, פלסים עמלו קשות בהצמדת הדוברות אך לבסוף הצליחו והשריון החל לעבור על הדוברות לצידה השני של התעלה כאשר במהכר הצליחה נורתה אש ארטילרית כבדה לכיוון הדוברות אך השריון עבר והכריע את המערכה בחזית זו.

החווה הסינית

"אבירי לב" הוא שם הקוד למבצע רחב המימדים שביצע צה"ל במלחמת יום-הכיפורים. מבצע זה החל ב-15 באוקטובר בלילה ובמהלכו כוחות צה"ל את המערך המצרי בגדה המזרחית של התעלה, צלחו את התעלה והחלו לכבוש את הגדה המערבית. מבצע זה היווה נקודת מפנה במהלכה של המלחמה, כאשר צה"ל עבר ממגננה למתקפה. הקרבות נמשכו כמה ימים ולתוצאותיהם היתה השפעה רבה על הצלחת המבצע וגורל המערכה כולה. בקרבות אלו השתתפו כוחות מחטיבות ומאוגדות שונות. במהלך המבצע גילו לוחמים רבים אומץ-לב ותושיה, שבעקבותיהם הוענקו להם צל"שים (אחד מאותם לוחמים הוא יהושוע, שקיבל אף הוא עיטור מזפת).

המטרה הראשונה של המבצע היתה לפרוץ את המערכים המצריים בגדה המזרחית ולהקים ראש גשר שעליו תעבור חטיבת צנחנים מתוגברת הטנקים את התעלה ותאבטח את ראש הגשר. המשימה השנייה של הכוחות הצונחים היא להשיג את סוללות הנ"מ ולפתוח מסדרון למטוסי חיל-האוויר מעל הגשר. לאחר השלמת משימות אלה יעברו עוד כוחות את התעלה ויחלו בכיבוש הגדה המערבית.

אחרי היום הראשון לקרבות המצב היה כזה שאוגדה אחת הצליחה לעבור את התעלה יחד עם כוח צנחנים קטן ואפילו לתגבר אותו במספר טנקים, אך לעומת זאת, האוגדה לא הצליחה לבסס את ראש הגשר ממזרח לתעלה, ולפתוח את הצירים לתנועה סדירה ולהבטיח את מעבר ציוד הגישור הכבד אל הכוח שצלח ואל הכוחות אשר נלחמו ממזרח לתעלה. הצלחתו של המבצע הועמדה בסימן שאלה, והאפשרות של החזרת הכוחות נשקלה ברצינות. מצב זה הביא לכך שעוד אוגדה צלחה את התעלה, עזרה בלחימה בגדה המערבית והיתה האחראית על פתיחת הצירים אל

התעלה ועל העברת ציוד הגישור לתעלה.

ביום השני למבצע החלה תנועה של הארמיה המצרית השלישית צפונה כדי להתחבר עם הארמיה השנייה ולהשלים את המבצע לביתור המסדרון הישראלי, אך תנועה זו נתגלתה מבעוד מועד והאלוף אדן (מפקד אוגדת שריון) הורה לכוח טנקים ליצור מארב לארמיה השלישית ממזרח לציר "קסקיקון" ובו בזמן פקד על כוח טנקים נוסף שינוע למעוז "בוצר" הנמצא בקצה הדרומי של האגם המר, ובכך והגיע אל עורפה של החטיבה המצרית המתקדמת. החטיבה המצרית נעה לאט אל המלכודת והכוח הישראלי הצליח להשמיד יותר מ-60 טנקים מצריים, כמו כן הושמדו כל הנגמ"שים המצריים ושירת האספקה הושמדה גם-כן. האבידות לכוחותינו הסתכמו ב-4 טנקים שעלו על שדה-מוקשים תוך כדי מרדף אחרי המצרים.

בבוקר שלמחרת חזרה חטיבה 14 מניסיון להרחיב את המסדרון הישראלי בגדה המזרחית. בשעה 14:00 החלה תקיפה משולבת של הגדודים 79 ו-184 בסיוע אוירי וארטילרי. הכוח נע באיטיות צפונה תוך חיפוי הדדי והגיעו לעמדות בציר "שוק", אשר צפונית לו היה שטח פתוח שאפשר כניסה רחבה אך כמעט לא הייתה בו אפשרות לתפיסת עמדות. הנסיונות להסתערות צפונה נתקלו בהתנגדות עזה והכוחות ספגו אבידות כבדות. פלוגת טנקים שכמה יצאה מכלל פעולה תוך זמן קצר, ולכן הכוח נעצר לאורך הציר ותפס עמדות הגנה כלפי צפון, באותו זמן השתלט כוח הצנחנים על איזור הבניינים בחווה הסינית וכוח חי"ר בסיוע ארטילריה וטנקים השתלט על המוצב "אמיר".

במהלך קרבות אותו היום נפגעו ארבעה מטנקי הפלוגה בפיקודו של סרן יהושוע בר-און מאש טילים שנורתה עליהם. יהושוע ארגן את חיכוך הכוח ופיקח על הטיפול בנפגעים, וכשנודע לו שאחד החיילים נעדר, רץ יהושוע בתוך שדה מוקשים לעבר הטנקים כשהוא חשוף לאש מצרית, וניסה לחלץ את החייל, אך ללא הצלחה. בדרך חזרה פינה יהושוע את אחד הטנקים שנפגעו אך עדיין היה כשיר לנסיעה ולאחר מכן רץ פעמיים נוספות בתוך שדה המוקשים כדי לפנות פצועים שהיו שם. על פעולות אלה, ועל פעולה שביצע ב-9 באקטובר, כאשר בעת מתקפה על המערך המצרי בתעוז "טלויזיה" פגע טיל בטנק, שעליו פיקד סרן יהושוע, מעוצמת הפגיעה הועף סרן יהושוע מהטנק את למרות פציעתו חזר אל הטנק ופינה את אנשי צוותו שהיו על הטנק הפגוע, ולאחר מכן עכה על טנק אחר והמשיך לפקד על הלחימה. במעשיו אלה הפגין סרן יהושוע אומץ-לב וקור רוח תור כדי חירוף נפשו הוא ועל כר קיבל את עיטור המופת שהוענק לו ע"י הרמטכ"ל.